

**No treballarem
ni una hora més!
Retallem la corrupció!**

El mateix dia que la representant de l'administració va comunicar a la Mesa de la Funció Pública com ens retallarien una paga extra per Acord de Govern, sortien unes declaracions de Boi Ruiz a El Punt-Avui dient que el personal de la sanitat no patiria cap més retallada. Durant el darrer mes, Boi Ruiz no ha parat de sortir als mitjans informatius, sempre mentint, enganyant a la població, sobre les llistes d'espera, sobre el procés de privatització, sobre la bondat dels corruptes, sobre les nostres condicions laborals...

I no només ens retallen salari sinó que ens amplien jornada, és a dir, ens tornen a retallar salari/hora. I el que és més greu, l'augment de jornada servirà de nou per acomiadar personal. Ho fan, diuen, perquè Rajoy ha decretat que hem de fer 37,5 hores setmanals. Però cap lògica explica que aquestes 37,5 hores representin 1624 hores anuals en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, 1660 al Parc de Salut Mar, 1664 (1650 si algun sindicat signava) a l'ICS i 1688 a l'IAS o, pel que fa a les hores nocturnes d'aquests tres àmbits sanitaris, 1477, 1500 i 1627 respectivament. Cap lògica com no sigui la del "divideix i venceràs", l'eterna lògica de l'explotació.

En el cas de l'ICS, l'augment de jornada representa més d'un 4%. Calculant, pel cap baix, que ara la plantilla de l'ICS és de 37.000, estem parlant de fins a 1.480 acomiadaments directes o l'equivalent amb contractes temporals o a temps parcial que es deixaran de fer.

Hem de fer un pensament. Hem de prendre una decisió. No podem consentir que un govern infestat de corruptes i obedients als poderosos ens continuï fent la gitza.

***Ni augments de jornada ni
rescissions de contractes.***

***Assemblees a tots els centres
i accions contundents!***

Prou mantenir lladres!

***L'activitat criminal de
Josep Maria Via i Redons,
assessor del Govern***

A tall d'introducció i per tal d'evitar malentesos, aclarir que ens cenyim a l'accepció de crim que dona el Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans: Violació greu de la llei moral. És clar que l'ambigüitat de la definició pot no impedir que Josep Maria Via ens persegueixi judicialment. Estem disposats a afrontar-ho. L'objectiu d'aquest escrit no és altre que posar de relleu el seu baix nivell moral, prou reflectit, com a mínim, en dos escrits previs publicats al nostre web: "[Breu semblança...](#)" i "[El cas Via](#)".

Un resum del que és i el que vol Josep Maria Via el trobem en l'article d'aquest gestor i guru sanitari titulat

“Empreses públiques i consorcis sanitaris: la trista imatge d’una Administració rovellada” que forma part de la [Revista Referent núm. 11](#) de la Fundació Unió. Com tot el que escriu i explica, és un bodri pamfletari i ultraliberal, ple de contradiccions, tergiversacions, paraules buides i totalment absent de proves que aguantin la més mínima crítica. I el que, en aquest cas, l’acaba per deixar en ridícul és l’enrabiada pueril i cínica contra els seus superiors, contra els hospitals de l’ICS i contra tot el que ell anomena burocràcia i poder dels funcionaris.

El seu llenguatge neoliberal no arriba a produir l’efecte que desitjaria, així és d’inepte. En el seu post [Tot s’hi val? \(I\)](#) critica la mesura de PP limitar els salaris dels càrrecs municipals amb l’argument que incentiva la corrupció. Coneixent que ell no cobra pel seu càrrec de president del Consell Rector del Parc de Salut Mar, ens deixa amb el dubte de si ho diu per experiència pròpia. Però ja en parlarem de la corrupció.

Millor salut sense estat de benestar o un descarat atac als drets socials i laborals?

La seva suposada raó de ser del sistema, “*contribuir a la millora de l’estat de salut de la població*”, es converteix en pur eslogan comercial (tantes són les empreses que existeixen per servir al client) al costat de la seva repetida sentència “*Me cuesta imaginar que podamos seguir planteándonos el Estado del Bienestar, como si viviéramos en pleno mayo del 68, o el muro de Berlín siguiera en pie*”.

Essent impossible l’Estat de Benestar en ple segle XXI, per millorar l’estat de salut de la població el que cal no és cap augment pressupostari. Per això clama al cel pel gran increment del pressupost de sanitat en temps del Tripartit, sense esmentar el que encara ens faltava per arribar a la mitjana de la UE-15. El que cal és que el sector sanitari deixi de tenir “la consideració de sector públic de la Generalitat”. I això ho aconseguirem *perfeccionant l’ICS* i alliberant de controls el sector sanitari.

Perfeccionar, pel que afecta aquest apartat, vol dir flexibilitzar, congelar, reduir, minimitzar els drets dels treballadors i de la població en general. Perfeccionar les condicions d’explotació de les persones. Decisions difícils, però necessàries. Difícils? Per a ell no tant. De moment ho està aconseguint en el seu Parc Salut Mar. No caldrà, però, que se les apliqui ell individualment. No caldrà que posi a la venda ni un sol cotxe del seu potent parc automovilístic. Ell està per sobre dels mortals.

La XHUP de Via contra l’ICS

Lluny de la unitat que el personal de la XHUP i de l’ICS sempre ha intentat per negociar amb l’autèntic patró, el Servei Català de la Salut, Via proclama una major disgregació mitjançant la destrucció de l’ICS i es basa en els conegudíssims privilegis del personal i en el control administratiu com a suposades causes d’una ineficiència que pretén demostrada. Perquè, diu, la XHUP estava pensada per *perfeccionar* el model ICS i, en canvi, hem passat a unes EPIC (Empreses Públiques i Consorcis) que s’estan convertint en un gran i únic ICS. Qui ha patit tota la trista i llarga història del model sanitari català coneix a bastament que aquest seu desig estava implícit en el model. El neoliberalisme va arribar a Catalunya molt abans que a Espanya. Però ho diu d’una manera tan despòtica i dura, que fa mal.

Lògic és que vomiti contra el Tripartit, per molt que la Geli el fes membre del seu “[Consell de savis](#)”. El que li queda absolutament ridícul és oblidar que durant molts més anys han governat ell i els seus, que ja han intentat complir el seu desig, però no-han-pogut. El 15 de juny de 1994, el dia de descans que es va agafar J.M. Via entre el seu cessament com a director de l’Àrea Sanitària del CatSalut i el seu nomenament com a director de la Divisió Internacional del CHC, Josep Arqués i Surinach, llavors secretari general del Departament (ara director general de Mutuam), ho deia ben clar: “*El objetivo ha sido siempre modernizar y empresarizar la organización y estructura de estos servicios, siguen siendo de propiedad pública porque no ha sido posible conceptualmente o coyunturalmente su externalización, pero se rigen por mecanismos más parecidos a los de mercado.*” Més clar? Potser si ell hagués arribat a Conseller..., si el seu cunyat Xavier Trias hagués confiat una mica més en ell... Però no va ser possible.

Si l’ICS fos ineficient, no ho seria pels controls ni pels suposats privilegis del seu personal sinó perquè sempre ha estat governat pels seus. I quan algun directiu ha qüestionat la seva manera de fer, que n’hi ha hagut, ha estat exclòs, eliminat del sistema. Perquè a l’ICS, ara i sempre, han predominat interessos privats.

L'atac de Via als hospitals de l'ICS

"Mai en la història, mai en cap exercici, els resultats de l'ICS ... han estat millors que els del sector concertat".

Per demostrar la ineficiència de l'ICS, el Sr. Via utilitza, de forma interessada, tendenciosa i absolutament poc metodològica, dades del ["Quart informe"](#) de la Central de Resultats. Àmbit hospitalari. Observatori del Sistema de Salut de Catalunya. Agència d'Informació, Avaluació i Qualitat en Salut", amb l'expressa voluntat de desqualificar la qualitat de l'assistència sanitària dels hospitals de la xarxa hospitalària pública-administrativa de l'ICS versus els hospitals concertats de la xarxa pública-privada XHUP.

Via comenta: *"En la d'atenció centrada en el pacient, no s'observen diferències entre els hospitals de l'ICS i la resta, però pel que fa a l'efectivitat, ja comencen a entreveure's diferències significatives. Els grans hospitals de l'ICS presenten una major mortalitat per fractura de coll de fèmur i dupliquen el percentatge mitjà de complicacions mèdiques i quirúrgiques..."*

En la seva anàlisi comet, i hem de creure que intencionadament, un error epidemiològic elemental, absolutament irrespectuós amb els criteris metodològics recomanats pels autors de l'esmentat informe per quant compara indicadors entre hospitals de diferent nivell o, el que és el mateix, compara mostres de pacients amb diferents perfils patològics, donant com a resultat una anàlisi completament esbiaixada.

I és que el repetit informe recomana textualment en l'apartat de consideracions metodològiques sobre la interpretació dels resultats i valors de referència: *"És molt important situar l'indicador en el seu context. ... La comparació externa amb un altre centre o centres s'ha*

de fer tenint en compte les característiques del centre o centres amb què es vol comparar. Bàsicament han de ser centres similars quant a volum d'activitat i de la mateixa complexitat (casemix), tant global com de l'activitat específica que es vol comparar... Per millorar la comparabilitat es calculen els indicadors ajustats».

Així, si comparéssim els hospitals públics de la província de Girona sense ajustar els indicadors obtindríem resultats absolutament erronis i podríem, fins i tot, arribar a concloure absurdament que petits centres hospitalaris, com la Clínica Girona o la Salus Infirmorum de Banyoles, obtindrien millors resultats que els hospitals comarcals de XHUP o l'Hospital de referència d'alta resolució Josep Trueta de Girona, de l'ICS.

Posem un exemple: Un senyor de 75 anys prèviament sa que es fractura el maluc, normalment és intervingut a un hospital comarcal de nivell 4, mentre que un altre senyor de la mateixa edat que cau com a conseqüència d'un infart de miocardi i a més es fractura el maluc es deriva a un hospital de referència d'alta resolució. Evidentment té molt més risc de morir el segon pacient. Igualment, un embaràs de baix risc pareix a un hospital comarcal, mentre que si és d'alt risc, ho fa en un hospital de referència i per tant amb molta més possibilitat que li practiquin una cesària

Tampoc és correcte comparar globalment hospitals de l'ICS amb els de la XHUP, doncs els centres hospitalaris de la xarxa hospitalària ICS són majoritàriament d'alta resolució o d'alta tecnologia, mentre que els centres hospitalaris de la XHUP són majoritàriament comarcals. Incomparables Dr. Watson!

Concloent, el més bàsic sentit comú epidemiològic olera perversió en l'article del Sr. Via, que no mereix cap confiança doncs s'atreveix a comparar els hospitals de l'ICS amb els de la XHUP i la mitjana general obviant les recomanacions de l'informe i sense fer els ajustaments adequats i hem de dir que, amb una lectura tan poc metodològica, el Sr Via està fent un flac favor a la credibilitat de l'Observatori del Sistema de Salut de Catalunya.

(*) *Per veure més sobre el baix o nul nivell científic de J.M. Via, podeu consultar l'[article de Carles Muntaner](#) comentat al [CATACRAC conjunt](#) del passat setembre.*

L'aposta de Via per la gestió empresarial

És clar que Via no té en compte el deute de la concertada amb la Seguretat Social. Per a què volem Seguretat Social? I posats a fer anàlisis demagògiques com les seves, podem trobar exemples en què les EPIC aconseguen un major *rendiment dels actius*. Per exemple, citant els pacients que li traspassa l'ICS per fer proves complementàries a les 2 o a les 4 de la matinada. Per a

Via tot s'hi val, ni que no li donaria al rei aquests horaris, però la seva obsessió és deslliurar les EPIC del control públic, no només amb més "autonomia de gestió" sinó "alliberant la seva capacitat d'endeutament", limitada per la norma SEC-95, la norma que fa computar el deute del sector públic empresarial com a deute públic.

Per entendre'ns, la fórmula emprada pel Tripartit per construir el Broggi partia de "l'avantatge" llavors existent que el deute amb les constructores no computava com a deute públic. El mateix Boi ja li ha dit que no pot ser, que si vol treballar amb altres condicions, [que se'n vagi](#), però ell insisteix. Vol que el deute de la concertada vagi a engruixir el deute privat, del qual finalment s'ha de fer responsable el pressupost públic. Amb aquest objectiu, no s'està de dir que les EPIC són estructures privades, desmuntant així 30 anys de treball de tots els governs per fer-nos creure que tota la sanitat és igualment pública, 30 anys de negació del procés de privatització.

Corrupció?

Per justificar els casos de corrupció, espeta: "Cap suposat cas de corrupció ha estat condemnat, ni tan sols jutjat" quan precisament això el més escandalós. Culpa els mitjans informatius dient que afavoreixen les denúncies sense fonament i oblidant, per exemple, que la seva denúncia contra el [Cafèamblet](#) ha sortit abans al New

York Times que a La Vanguardia i a la televisió finlandesa abans que a la catalana. Equipara la corrupció en el sector públic i en el privat sense posar cap exemple a l'ICS similars als denunciats en la sanitat regida pel seu model d'autonomia de gestió. Tòpic rere tòpic, equipara colar-se al metro amb el gran frau sense explicar quantes persones es necessiten per sumar el que pot arribar a defraudar un sol peix gros i arribant a convertir la població en culpable i els dirigents en víctimes.

Diu que ni la corrupció ni la crisi depenen de la falta de controls sinó d'una "crisi de valors", com si compartíssim amb ell algun valor, i el que més l'interessa és fer desaparèixer qualsevol sospita d'una relació causa-efecte entre corrupció i "autonomia de gestió", intent destinat al fracàs com queda demostrat en l'article [Qui i com privatitza la nostra sanitat?](#) publicat per la revista [Mientras tanto](#). No vol més òrgans de controls. Nosal-

tres tampoc. Només volem que la meitat dels existents funcionin lliures de les influències de la gent que, com ell, detenta el poder.

Via, bocamoll o colpista?

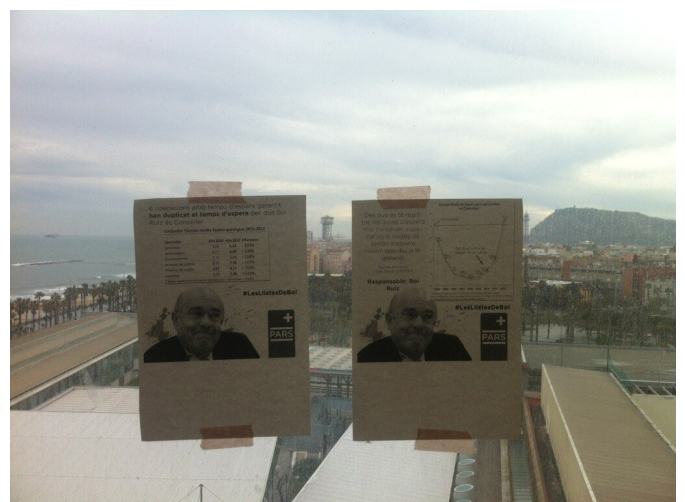
Com en tot, també en relació a la corrupció, Via renya al Govern per no ser prou contundent "clarificant" les situacions. Potser no hem de menysprear el seu poder perquè possiblement Boi s'ha vist obligat a donar-li una de freda una de calenta: a defensar Prat per les seves pressions, en declaracions que coincideixen en el temps amb la negativa abans explicada a deslliurar les EPIC de les normes SEC95.

Amb molta cara dura, també renya al Govern en relació al que ell anomena "buits de poder", en aquest cas, sobretot al Tripartit. Buits de poder, que ell diu que omplen "els funcionaris" i que ell preferiria que omplissin els empresaris. Cara dura perquè coneix perfectament tots els buits de poder que omplia el [CSC](#) durant el Tripartit i que omple la UCH ara, veritables governs paral·lels exercits per les patronals sanitàries, Governos paral·lels que d'algun lloc (públic) treuen els diners necessaris pel seu manteniment.

Vigilem, doncs aquest paio en el camí cap a la independència, perquè tot indica que ell la vol per fer un cop d'estat. Tinguem en compte que quan parla de "societat civil" s'està referint exclusivament a les elits que han conformat el model sanitari català, a les 400 famílies de Millet.

Prat i Via, fora del Consell Assessor de Sanitat!

**Boi, Via, Ortega, Mas, Mas-Colell...
No treballarem ni hora més!**

Empapera el teu centre!

**Amplia informació mirant-ho a www.catacctsiac.cat
Segueix-nos a [@catacctsiac](https://twitter.com/catacctsiac)**